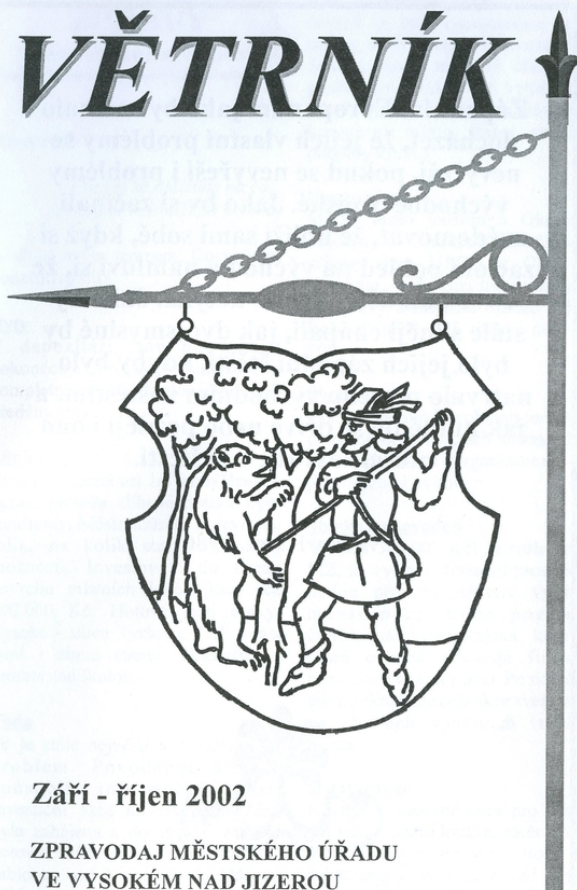

Muzeum
Vysoké nad Jizerou

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 9-10/2002 vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 475 ks, cena 10,-Kč. Příspěvky zasílejte do každého
3. v měsíci na MěÚ ve Vysokém n. J. PSČ 512 11.

V roce 2002 vytiskl R. Friede, tiskárna merkantilu Roprahtice - tel/fax 481/59 31 63

VĚTRNÍK

Září - říjen 2002

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Západním Evropanům jako by začínalo docházet, že jejich vlastní problémy se nevyřeší, pokud se nevyřeší i problémy východoevropské. Jako by si začínali uvědomovat, že ublíží sami sobě, když si zacloní pohled na východ a namluví si, že co se tam děje, jich se netýká. Jako by stále silněji chápali, jak dvojsmyslné by bylo jejich západní štěstí, kdyby bylo natrvalo placeno východním neštěstím, a jak nutně by se dříve nebo později i ono muselo zvrátit v neštěstí.

Václav Havel, 1986

ZPRÁVY z městského úřadu

Hovory S

*Všichni se ohlížíme na čas,
jen čas se neohlíží na nikoho.*

A ubíhá svým tempem. Co se nám podařilo splnit?

Byty

V depozitáři jsou oba téměř dokončeny. Prostory muzea jsou kompletně hotovy a budou ještě v září předány městu.

Silnice

Byla provedena asi 1/3 zamýšlených oprav, protože slíbené dotace byly zamítnuty. Město muselo opravit jen tolik, na kolik stačily finanční možnosti. Investovalo do úprav povrchu místních komunikací cca 600.000 Kč. Hotové jsou úseky: Vysoké - ulice Tyršova, Tříč - část letní i zimní strany, Sklenařice - prostor nad školou.

Voda

To je stále největší a nejdůležitější problém. Povodňová situace způsobila informační útlum. Investiční akce na závěrečné části byla zahájena a do 19. 11. má být hotová. Práce provádí firma S a D Jablonec nad Nisou. Předpokládané náklady jsou necelé 3 miliony Kč.

Změny ve státní správě

Jelikož se blíží reorganizace státní správy, vede město jednání s městskou správou, vede město jednání s městskou správou, jehož městský úřad bude pověřeným úřadem pro výkon části státní správy (např. stavební úřad, kontaktní místo státní sociální podpory a pod.)

Nemocnice

Město vedlo jednání s Okresním úřadem v Semilech, současným zřizovatelem ÚPCH a CHR ve Vysokém, o převodu tohoto zařízení do správy a majetku našeho města. Řešit se bude celá situace od 1. 1. 2003.

Školy

V současné době probíhají jednání o přeměně organizačních složek MŠ a ZŠ na příspěvkové organizace města s právní subjektivitou.

Sbírka na povodeň

Vynesla 300.000 Kč! Je rozhodnuto MZ, že vybrané finanční prostředky budou předány některé vybrané menší obci. Bude pověřena čtyřčlenná zastupitelská komise, která osobně odevzdá finanční prostředky vybrané obci. Po skončení tohoto aktu bude celá akce zveřejněna na úředních vývěsních tabulích města.

Ostatní akce

Některé plánované akce pro letošní rok (např. pietní loučka, nátěr střech, údržba objektů) nemohou být uskutečněny, protože dosud nejsou vykryty příslibené dotace. Proč, to

není jistě třeba zdůrazňovat.

A nakonec jedna "lahůdka". Víte, co to je a kde je Patejdlova bouda? Někdy místní vtipálek tak označil kontejner určený pro hřbitovní odpad u urnového háje. Ale mnozí naši občané asi neumějí číst, a proto večer, když se setmí, nosí do kontejneru domovní odpad, odpad ze zahrádek, jsou tam i staré brambory a spousta shnilých jablek, která patří do kompostu. Díky těmto "dárčům" rojí se z kontejnerů hejna velkých much, které jsou ochotné přenášet jakoukoliv nemoc. Snad by ti šetřílkové měli 10 Kč na to, aby odpad nosili tam, kam patří, do kontejnerů u hasičské zbrojnice a ve všech obcích kromě Helkovic. Chceme se přece podobat víc Západu, dokazují to nová auta, domy a vily, cesty do zahraničí (mohla bych toho jmenovat ještě mnoho), ale spíš se tímto chováním blížíme k Východu. Bližší komentář jistě není třeba.

*Z rozhovoru se starostou zapsala
Ludmila Hnyková*

Anketa

Uvádíme slíbené výsledky činnosti jednotlivých zastupitelů za volební období, které nyní končí.

*

Byla jsem vyzvána, abych zhodnotila svoji práci ve funkci člena městského zastupitelstva. "Dvě tři věty." Podle

4

mého nespelnitelné přání. Jako předsedkyně finanční komise mohu vršit čísla, která vytržená z kontextu pouze zaplní papír. Navíc práce v městském zastupitelstvu je práce týmová, tedy i výsledky, úspěchy či nezdary je dobré posuzovat jako konání celku.

Každý občan našeho města, kterého veřejné dění zajímá, ví, co dobrého se za poslední čtyři roky podařilo. A že byl můj hlas jedním z těch, který tomu mohl pomoci, bylo rozhodnutí voličů. Zdali to bylo rozhodnutí správné, či nikoliv, nechám už na nich. V každém případě jim za to děkuji, poněvadž pracovat v městském zastupitelstvu mi bylo ctí.

Marie Trunečková

*

V zastupitelstvu jsem nebyl pověřen účastí v žádné z komisí. Podle svých možností (měsíc dopředu plánované služby v nemocnici nelze někdy narychlo přeložit) jsem se účastnil přípravných a veřejných zasedání. Dle svého svědomí jsem plnil i své povinnosti, tzn. hlasování. V úspěšnosti schválených předložených návrhů jsem "nesoutěžil". Rozhodující pro každý návrh je ostatně v naprosté většině přípravné jednání, takže se stává, že návrh nakonec předkládá ten, kdo se přihlásí. Jinak to ostatně nejde. Je pravdou, že vlastní iniciativu jsem přehnaně nevyvíjel. Kriticky hodnotím, nejen moji, osobní neúčast při prohlídkách pozemků určených k

prodeji. Toto by mělo být povinností každého zastupitele. Mezi kladné skutky z poslední doby si počítám nesouhlas s prodejem tenisového kurtu a aktivitu vedoucí k současnému stavu.

Většina jednání zastupitelstva, především ta přípravná, probíhala v kolektivním duchu, věcně a bez větších emocí. Nejvíce si považuji jednání a vystupování V. Vodsedálka. O dobré jméno Vysokého nad Jizerou se dle mého názoru mimo spolky, ostatní zaměstnance města a obyvatele zasloužil nejvíce pan starosta, v jehož osobě jsem poznal velmi slušného, lidsky dobrého člověka.

Zastávám názor, že v zastupitelstvu by měli mít své místo již "prověření". Tzn. ti, kteří v svoje schopnosti a ochotu udělat něco (např. ve spolecích a dobrovolných sdruženích) ve prospěch a pro dobrou prestiž města bez jakýchkoli nároků na odměnu již osvědčili.

Jiří Dóubalik

*

PharmDr. Dalibor Ďurd'a se k této problematice nevyjádřil.

*

Pohled na výsledek hospodaření města v uplynulém volebním období je nutno brát jako výsledek práce celého kolektivu městského zastupitelstva a ne jednotlivce. Proto

nemohu psát hodnocení sám na sebe a tím tvrdit, že je to moje zásluha, pokud se toto podařilo realizovat a toto zase ne. Vzhledem k tomu, že je městské zastupitelstvo ve svém rozhodování o zvelebování města značně omezeno malým finančním rozpočtem, dařilo se nám pokrýt jen "drobné akce", které, doufáme, přispěly k vylepšení vzhledu a funkce městských objektů a zařízení.

Myslím si, že hodnotit by měli především občané, kteří ve městě žijí a kterým záleží na tom, jak se jejich město vyvíjí. Za to, co se v uplynulém volebním období podařilo realizovat ku prospěchu města, je nutno poděkovat také velké řadě občanů a organizací. Co by našemu městu nejvíce pomohlo, je vyšší podnikatelská aktivita, která by přitahovala více návštěvníků a tím i peněz do městské pokladny. Pak by bylo snadné opravit komunikace, vodovod, kanalizaci, osvětlení, pečovat o zeleň a vzhled města celkem.

Novému zastupitelstvu přeji hodně dobrých nápadů, více peněz v pokladně a hlavně moudrá rozhodnutí ku prospěchu nás všech.

*Ing. Karel Kellner,
zástupce starosty města*

*

Mohu říct, že jsme byli celé 4 roky docela slušný tým, na pracovních poradách jsme si vyměňovali názory, někdy hlasitě, jindy klidně, ale bez zbytečného hádání.

5

Udělálo se tolik práce, na kolik stačily peníze. Ze svého hlediska považuji za nejdůležitější dění kolem vodovodu. Pomáhal jsem radou i prostřednictvím své firmy P&P.

1.) Zřídila se šoupata, aby se mohly uzavřít jednotlivé větve vody.

2.) Přivaděč od koupaliště byl v naprosto dezolátním stavu - 1/4, tj. 500 metrů byla nahrazena novým. (Plánuje se vyměnit dalších 460 m.)

3.) Byla zakoupena a instalována nová čerpadla.

4.) Přivaděč do Rejdic se dodělá letos. Kdyby mělo být po celém městě nové potrubí, stálo by to desítky milionů korun.

Veliké plus pro vodohospodářství je Martin Nesvadba. Práce s vodou se mu stala koníčkem, stále se vzdělává a učí a sám ze své vlastní vůle a bez nároku jezdí na vhodné vodárenské výstavy. Přál bych si, abychom mohli pro jeho potřebu pořídit přístroj na detekci závad.

Mimo to jsem pracoval na zavádění plynového topení do nových prostor muzea, na studiích k vybudování bytů nad školními dílnami atd., většinou společně s panem starostou.

Přál bych si, aby si občané uvědomili, že město nemůže jen pořád dávat, ale že je třeba městu i něco vracet vlastní prací.

Martin Petruška

*

Funkci člena v městském zastupitelstvu jsem nevykonával celé funkční období, ale pouze dva roky.

Za tuto dobu jsem se pokusil ztotožnit s touto funkcí a v rámci naplňování potřeb života ve Vysokém nad Jizerou pomoci řešit úkoly, které zde byly. Mimo to jsem byl nápomocen při restitucích obecního majetku - obecních lesů, ve kterých jsme začali hospodařit. Také jsem se podílel na iniciování řešení problematiky náměstí, kde byl navržen prostor pro trhovce a dohodnut systém výběru parkovného. Jako člen komise životního prostředí jsem se podílel na její činnosti.

Osobně se domnívám, že hodnocení práce zastupitele obecně přísluší občanům voličům, kteří nejlépe ohodnotí jejich činnost.

Jiří Poláček

*

Vážení spoluobčané, byl jsem vyzván k sepsání toho, co jsem osobně učinil a neučinil během téměř uplynulého volebního období. Podle mého názoru by neměl a nemůže žádný člen ze současného zastupitelstva říct, že osobně něco udělal sám. Jde o práci kolektivní, práci nejen celého zastupitelstva, ale i o práci všech zaměstnanců na MěÚ - tu mnozí vůbec nevidí, o práci komisí a ostatních spoluobčanů ve spolupráci s městem. Upřímně si myslím, že během posledních čtyř let se toho vytvořilo hodně: úprava náměstí, prostranství kolem kostela a kostel vlastní, připojky plynu a vody,

6

opravy cest a silnic a mnoho dalšího. Nemohu zapomenout ani na účast města na sportovních a kulturních akcích. Nemá smysl vypisovat všechno, neboť kdo chce, ten vidí, a kdo nechce - nebude vidět nikdy!

Na druhé straně je ale pravda, že ne všechno se povedlo a stihlo podle představ, nicméně věřím, že většina ze zastupitelů dělala maximum. Kdo? To musí občané zhodnotit a podle toho rozhodnout při blížících se komunálních volbách.

Závěrem mi dovoluji poslední poznámku. Na začátku tohoto volebního období - v roce 1998 - jsem podal návrh na možnou diskusi všech spoluobčanů během celého veřejného zasedání a toto se odhlasovalo. Učinil jsem tak v domnění, že to může přispět ke společné debatě nad problémy, které nás trápí. (Toto v minulosti nikdy nebylo.) Mrzí mě však, že této skutečnosti využilo jen velmi málo účastníků veřejných zasedání.

Jako zastupitel děkuji všem kolegům, pracovníkům MěÚ, lidem v komisích a všem spoluobčanům, kteří se podíleli a podílejí na společné věci - spokojenosti v našem městě.

Petr Srna

*

Redakce Větrníku požádala zastupitele o zhodnocení právě končícího volebního období. Hodnocení své vlastní činnosti v zastupitelstvu ponechám na

samotných občanech, kterým tato činnost především náleží, neboť občan je ten, kdo musí být na prvním místě. Za svoji osobu mohu jen říci, že jsem přesvědčen o tom, že se mohu každému občanovi Vysokého zpříma podívat do očí, a jsem přesvědčen o tom, že ani po čtyřech letech v zastupitelstvu na tomto faktu nemusím nic měnit a mé svědomí je čisté. Samozřejmě není na světě člověka toho, aby se zachoval lidem všem a vždy bude někdo spokojen více a někdo méně.

Osobně mě trochu mrzí slabá návštěvnost na veřejných zasedáních, která jsou pro život obce velmi důležitá, neboť zastupitelstvo v čele se starostou řídí po celé volební období chod obce a rozhodná moc těchto lidí je vysoká, občané se pak kolikrát diví, k jakým rozhodnutím došlo. Myslím, že dosti varovným příkladem malého zájmu občanů je osud nedaleké Rokytnice.

Závěrem chci poděkovat všem členům Větrníku za jejich trpělivost a toleranci při čtení předcházejících řádků, popřát jim především mnoho zdraví a štěstí v životě a šťastnou ruku v blížících se volbách.

S pozdravem Váš zastupitel Vladimír Vodsedálek

*

Motto:

Moudrý člověk hledá všechno v sobě, nerozumný člověk všechno v druhém.

Konfucius

7

Vážení přátelé,

dovolte mi v krátkosti zhodnotit práci starosty a zastupitelstva, ale zároveň také poděkovat, především vám občanům, kteří jste malou či větší mírou přispěli k rozvoji a výstavbě našeho města. Mé poděkování patří také členům zastupitelstva, kteří ve volebním období rozhodovali o přidělení finančních prostředků města na jednotlivé akce, o výstavbě, přidělení bytů a dalších věcech, které jsou více či méně populární. Na základě těchto rozhodnutí a finančních možností se podařilo realizovat tyto akce: výstavba bytového domu o 7 bj., rozšíření kanalizační sítě v ulici Ještědské a u hospody Albína, nové rozvody plynu, výstavba depozitáře muzea, pět bytů v čp. 130 a dvou bytů v čp. 8, čerpací stanice u koupaliště, výměna agregátu, výměna rozvodů na věžovém vodojemu, zahájení prací (cca 1800 m) na přivaděči pitné vody Rejdice - Vysoké nad Jizerou, nové sociální zařízení MěÚ, oprava místní komunikace a výstavba veřejného osvětlení k lyžařskému vleku Šachty, vydláždění ulice k poště, kolem kostela, u pekárny a ulice k hospodě Albína plus chodníky, chodník kolem altánku a veřejné osvětlení na náměstí, venkovní omítky na budově čp. 123, obnova mariánského sloupu se sochou Panny Marie na náměstí, oprava sochy sv. Josefa, sv. Jana, sv. Barbory, sv. Antonína a Panny Marie ve Tříči u Hajnů, dále jsme dohledali historický majetek města cca 60 ha lesa, který jsme převzali do svého

majetku, oprava Tyršovy ulice, údržba budov atd.

Sklenářice - oprava pomníku padlým, oprava místní komunikace od čekárny k hasičské nádrži a části nad školou, odvodňovací žlab a šachta v Dolánkách, propojení vodovodních řadů Vysoké - Sklenářice. Tříč - oprava místních komunikací a mostu. Helkovice - výstavba tří mostů na Šachovci, oprava cest a rozšíření veřejného osvětlení. Stará Ves - oprava cest, vodojemu, mostů.

Dále je zpracovaná projektová dokumentace na generální opravu školní jídelny a školních dílen.

Je třeba připomenout, že i město mělo zájem o opravu venkovních omítek na kostele sv. Kateřiny, osobně jsem se snažil urychlit některá stavební povolení a jednání. Seznam realizovaných akcí není zdaleka úplný. Je třeba si také přiznat, co se úplně nebo částečně zrealizovat nepodařilo. Převod ČOV ve Tříči, rozptylová loučka na hřbitově, větší opravy na místních komunikacích ve Vysokém a obcích, kanalizační sběrač v prostoru ulice V. Metelky, generální oprava ulice Lyžařské, výměna přivaděče pitné vody v úseku Farský potok - úpravna vody Vysoké a oprava budovy městského úřadu. Ani tento výčet není zdaleka vyčerpávající.

Práce starosty ani členů zastupitelstva se neskládá jen z výstavby, oprav a údržby. Především je to spousta administrativní práce, výběrových řízení, jednání, vyřizování různých žádostí a stížností, jednání s občany, uzavírání smluv, vyhlášky, práce v

komisích, účast na kulturních, sportovních a jiných společenských akcích atd.

Moje poděkování patří i všem zaměstnancům radnice, je to výborný kolektiv, na který se mohu vždy spolehnout. Jejich pracovní schopnosti a především přístup k lidem nám mohou některé obce jen závidět.

V letošním roce proběhnou 1. a 2. listopadu komunální volby, všichni víme, že to jsou volby, kde se volí více osobnosti než politické strany, proto dobře vybírejte.

Jindřich Matura, starosta města

Volby

Kandidujícím politickým stranám jsme v dostatečném časovém předstihu nabídli prezentaci jejich programů a kandidátů na stránkách Větrníku. Protože Větrník je zcela otevřený všem názorům občanů, uveřejňujeme i názor ZO KSČM, i když není stranou kandidující v těchto volbách. Příspěvky otiskujeme bez jakýchkoliv redakčních úprav.

ČSSD

Vážení spoluobčané, ČSSD je v současné době nejsilnější politickou stranou a to i ve Vysokém, kde odevzdalo poslancům za ČSSD v červnových volbách nejvíce hlasů. ČSSD je stará dělnická levicová strana, uplatňující politiku sociální

spravedlnosti a zaměstnanosti. Od revoluce 1989 chceme prvně vstoupit do komunálních voleb a prostřednictvím svých kandidátů prosazovat politiku ČSSD, nepřipustit jakoukoliv korupci, zakázky pro město zadávat výběrovým řízením a toto přesně kontrolovat a to i zpětně. Zájmy města musí být nadřazeny nad osobní prospěch. Bezpečnost, právo na spravedlnost a ochrana životního prostředí pro každého občana. Dát větší prostor diskusi při zasedání Městského zastupitelstva. Chtěli bychom Vás požádat o podporu a nechceme Vás zklamat.

*Za ČSSD
Petruška Luděk*

KDU - ČSL

Vážení voliči, na kandidátce Vám představujeme známé spoluobčany, uznávající tradiční hodnoty úspěšných moderních evropských křesťanských stran. Prosazovat pouze stranické zájmy však nemíníme, ostatně ve vysoké komunální politice pro to není ani prostor.

V devítičlenném zastupitelstvu budou Vámi vybraní kandidáti proto prosazovat, ale zároveň i vycházet z hodnot představených pojmy: spravedlnost, právní stát-obec, účta k vlastnictví a účta k pravdě, slušnost, odpovědnost a účta k občanům.

Pochopitelně se chceme věnovat známým palčivým problémům Vysokého (zásobování vodou, odklizení sněhu, komunikace atd.). V zájmu většiny občanů budeme trvat na dodržování městem určených právních norem (poplatků atd.) Podpoříme samozřejmě všechny rozumné návrhy ostatních zastupitelů. Pomoci se budeme snažit všem spolkům a dobrovolným sdružením.

Ve volebních obvodech Vysokého nad Jizerou se všichni navzájem známe. Je na Vás, abyste si z nabídky všech kandidátů vybrali ty, kteří nesledují pouze svoje osobní zájmy. Na naší kandidátce takové určitě naleznete.

Za všechny odevzdané preference v komunálních volbách děkujeme.

Za kandidáty - Jiří Ďoubalík st.

KSČM

Bližší se k demokracii?

S bližícími se komunálními volbami jsme dostali možnost zveřejnit názor na dění ve městě, k čemuž jsme doposud neměli příležitost.

Jako členové KSČM se hlásíme k pokrokovým myšlenkám, které podporují moderní alternativu k asociálnímu kapitalismu. To znamená ideál sociální spravedlnosti. To je také obsaženo v ústředním volebním programu KSČM. Tím chceme

připomenout, že KSČM je neopomenutelnou parlamentní stranou /dnes již se 41 mandátů v poslanecké sněmovně/, jejíž činnost je schválena v souladu s platnými zákony České republiky.

Proto nás mrzí, že v našem městě je stále uplatňována "Obecně závazná vyhláška města Vysokého nad Jizerou č. 5" přijatá na veřejném zasedání 25. 7. 1994, zaměřená proti agitaci a propagaci KSČM s pokutou 5.000 Kč při jejím porušení. Ústavní soud ČR jmenovanou "Vyhlášku č. 5..." zrušil v souladu se zákony ČR a Listiny základních práv..., kde se mimo jiné píše: "Lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech. Základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcižitelné, neprohlášené a nezrušitelné." Volení zákonodárci našeho města, kteří složili slib, že svou funkci budou vykonávat v souladu se současným právním řádem ČR a ve svých rozhodnutích budou zodpovědní a spravedliví, nejen "Vyhlášku" důsledně dodržují, ale dále ji umocnili o další usnesení k neposkytnutí vývěsní skřínky, či zákaz pronájmu místností z majetku města, což se rovná omezování práv vytyčených osob na území města. Tento zákaz trvá dodnes

Chce se nám věřit, že nově zvolení zastupitelé v podzimních volbách, nově a demokraticky, přehodnotí platnost této "Vyhlášky..." a k tomu přijatých usnesení.

Bliží se volby a je především na každém občanovi našeho města, aby zvážil, co je dobré a co se nepovedlo, kdo splnil jako zastupitel jeho

očekávání a kdo ne. Kdo je upřímný, poctivý a pracovitý. Kdo se zasazuje o rozvoj našeho města, komu jde o osobní prospěch nebo kdo je vychytralý, vypočítavý či bezpáteřný. Při zvažování jednotlivých kandidátek se přikláníme k volbě osobností z kandidátky nezávislých, kteří jsou předpokladem k

prosazování demokratických principů v komunální politice.

V příštím volebním období přejeme všem občanům i zastupitelům, bez rozdílu politické příslušnosti, aby se společným dílem všech podařilo naplnit vytyčené volební cíle vedoucí ke spokojenosti všech.

Výbor ZO KSČM

KANDIDÁTNÍ LISTINA pro volby do zastupitelstva města Vysokého nad Jizerou, konané dne 1. a 2. listopadu 2002

(Pozn.: Pokud u kandidáta není uvedeno BPP - bez politické příslušnosti, je členem dané strany)

Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová

- 1.) Jiří Ďoubalík, vedoucí rtg. laborant, 46 let
- 2.) Vladimír Vodsedálek, ředitel Nástrojárny Semily, s.r.o., 38 let, BPP
- 3.) Jaroslav Rak, vodoinstalatér, 59 let, BPP
- 4.) Jiří Šalda, zámečnický, 38 let, BPP
- 5.) Jana Bartoničková, úřednice, 41 let
- 6.) Jan Hejral st., ředitel základní umělecké školy, 45 let, BPP
- 7.) Květa Josifková, důchodkyně, 61 let, BPP
- 8.) Inka Ďoubalíková, pečovatelka, 49 let, BPP
- 9.) Zdeněk Pokorný, soukromý podnikatel, 52 let

Občanská demokratická strana

- 1.) Karel Bárta, podnikatel, 48 let
- 2.) Martin Petruška, podnikatel, 37 let
- 3.) Jaroslav Kučera, podnikatel, 52 let
- 4.) Martin Hnyk, zaměstnanec, 28 let
- 5.) Pavel Popela, kuchař, 50 let

Česká strana sociálně demokratická

- 1.) MUDr. Iva Svatá, inval. důchodkyně, 50 let
- 2.) Čestmír Slavík, dělník, zaměstnanec MěÚ, 51 let, BPP
- 3.) Luboš Králík, podnikatel, 48 let
- 4.) Bedřich Čech, revírník, 38 let, BPP
- 5.) Vladimír Grosman, zaměstnanec Sokola, 60 let, BPP
- 6.) Martin Štěpánek, podnikatel, 38 let, BPP
- 7.) Luděk Petruška, důchodce- podnikatel, 67 let
- 8.) Petr Haba, skladník Elitex JBC, 59 let
- 9.) Bronislav Regál, kuchař, 38 let, BPP

Sdružení nezávislých kandidátů

- 1.) Jindřich Matura, starosta, 55 let, BPP
- 2.) Ing. Karel Kellner, vedoucí STK, 52 let, BPP
- 3.) Petr Srna, vedoucí prodeje, 35 let, BPP
- 4.) František Matoušek, podnikatel, 35 let, BPP
- 5.) Jiří Poláček, podnikatel, 37 let, BPP
- 6.) MUDr. Jiří Paroulek, lékař ÚPCH-CHR, 33 let, BPP
- 7.) Josef Večerník, opravář zemědělských strojů, 47 let, BPP
- 8.) Josef Nosek, podnikatel, 48 let, BPP
- 9.) PharmDr. Dalibor Durd'a, lékárník, 36 let, BPP

Soutěž

Městský úřad ve Vysokém nad Jizerou společně s komisí pro organizaci oslav 650 let města v roce 2004 vyhlašuje veřejnou anonymní soutěž na symbol pro jednotné označení oslav. Tento symbol bude používán na všech materiálech, které se budou týkat uvedených oslav. Podmínkou je, aby kromě označení "650 let města Vysokého nad Jizerou" Bylo použito motivů, které jsou pro

město typické, např. znak s Havlasem Pavlatou a medvědem nebo charakteristický pohled na město. Lze použít i letopočty 1354 - 2004. Návrhy budou soustředěny na Městském úřadu ve Vysokém nad Jizerou. Poslední termín odevzdání je 31. říjen 2002. Cena bude pro vítěze milým překvapením.

Občanská sdružení

Vysoké poklady proti vandalismu

Občanské sdružení Vysoké poklady má ve svých stanovách jako jeden z cílů zmapovat všechny kulturní památky a chráněné objekty v katastru města a přispět k jejich obnově a konzervaci. Bohužel naše dnešní zpráva o této činnosti bude spíše varováním.

Začátkem srpna řádili vandalové v parku. Byl ukraden kovový věnec z pomníku Karla Havlíčka Borovského a poničena deska připomínající návštěvu Antonína Sovy ve Vysokém. Nebyl to první případ takového kulturního barbarství. Byly ukradeny ozdoby ze sloupů u vchodu na hřbitov a i tam se ztratila řada svítílen. Vloni někdo ukradl dva andělíčky z pomníku ve Staré Vsi, který je z roku 1777. V únoru 2001 byla povalena a rozbita socha sv. Antonína naproti tenisovému kurtu. Ta byla naštěstí opravena a znovu instalována.

Po dohodě s panem starostou Maturou jsme provedli tato opatření: dne 20. srpna bylo na policii v Rokytnici podáno oznámení na neznámého pachatele, deska z pomníčku byla vedoucím muzea panem Hladíkem opatrně sejmuta a sochař Jan Lukáš zajistil její opravu. Zároveň zhotoví kopii, která bude

uložena v muzeu města. Kopii zhotoví rovněž z plastiky na pomníku Viktora Dyka, která bude uložena také v muzeu.

Sdružení se obrací s výzvou na všechny občany: hlídejme společně vysoké poklady a zabraňme další skutečně zločinné devastaci.

iv

Ze života církvi

Z Vysokého nad Jizerou do Nového světa

Na přelomu července a srpna vycestovala skupina deseti studentů ze Semil, Vysokého nad Jizerou a Prahy na třítydenní výměnný pobyt do USA. Jejich vedoucími byli Adela a David Frýdlovi. Přidruženým členem "americké mise" se stal i jejich desetiměsíční syn Natanael. Tento tábor byl vyústěním dlouhodobé úzké spolupráce s mezinárodní křesťanskou misijní organizací Atlantic Bridge. Atlantic Bridge je mezidenominální organizace se sídlem v Holandsku, která má již svoji českou pobočku i v metropoli severovýchodních Čech v Liberci. Atlantic Bridge své misijní úsilí soustřeďuje především na středoškolskou mládež. Na školách vybízí studenty k mezikulturnímu a mezináboženskému dialogu, nabízí setkání se zajímavými lidmi z nejrůznějších koutů světa, výuku angličtiny, stepstreet dancingu a v

neposlední řadě prezentuje i konkrétní křesťanskou víru. Věkový průměr vedoucích organizátorů je okolo třiceti let. Na požádání Atlantic Bridge jsme se v loňském roce stali hostiteli skupiny amerických studentů z Massachusetts, kteří se účastnili mládežnického festivalu v Liberci. Na oplátku jsme letos přijali jejich pozvání do USA. Po celý školní rok se studenti, většina z nich byla ze

mnohých z nich, přestože nepocházejí z věřících rodin, došlo k osobnímu přijetí Ježíše Krista jako Pána a Spasitele. Pozvání do USA bylo nabídkou, která je měla upevnit v nalezené víře, a zároveň možnost k poznávání křesťanského světa s celou jeho různorodostí, která je běžná v Americe.

Když jsme po osmihodinovém letu přistáli na Mezinárodním Loganově

semilského Gymnázia Ivana Olbrachta, pravidelně scházeli k seminářům o křesťanské víře, které vedl farář ve Vysokém nad Jizerou a zároveň zastupující dějepisář David Frýdl. Studenti tak měli příležitost do větší míry poznávat jednotlivé aspekty křesťanského náboženství a u

letišti v Bostonu, všem nám bylo jasné, že jsme nejenom v "Novém", ale také značně odlišném světě, než na který jsme zvyklí ze staré "dobré" Evropy. Vzhledem k přísným bezpečnostním opatřením, která jsou reakcí na 11. září loňského roku, ale také kvůli nebyvalým dopravním

zácpám, kterými je zahlcena většina amerických velkoměst, nám cesta na místo setkání s americkými přáteli trvala bezmála polovinu doby, za kterou jsme urazili vzdálenost mezi Evropou a Amerikou. Přijetí bylo více než vřelé, ale také netradiční. Místem setkání, jak jsme si nejprve mysleli, byla velká tělocvična. Teprve po bližším prozkoumání místa jsme zjistili, že jsme sice v tělocvičně, ale zároveň také v kostele. Za výsuvnými koši pro basketbal se skrývala klasická apsida s oltářem. V Americe se snaží své kostely využívat skutečně na sto procent. Když skončí nedělní bohoslužba, kostel se rázem promění ve veřejnou tělocvičnu, kterou po celý týden využívá mládež, která by jinak do kostela třeba nepřišla. I to je jedna z možností, jak učinit církev atraktivní i pro ty, kteří za jiných okolností zůstávají na jejím okraji. Do jaké míry bychom byli schopni my takto otevřít své sbory, z nichž většina alespoň zvenku také připomíná sokolovny, to je otázka do diskuse. Studenti po celou dobu svého pobytu byli ubytováni v hostitelských rodinách, většinou odděleně od svých českých soupeřů, proto, aby si sáhli na samotné dno svého anglického jazykového vybavení. Zážitek z Ameriky jsme si přivezli mnoho. Těžko říci, co koho nejvíce oslovilo, pro někoho to mohl být čtyřdenní festival křesťanské hudby, na který jsme jeli do New Hampshire. Na tomto křesťanském "Woodstocku" jsme měli možnost poznat, jak může být široké spektrum křesťanské

hudby. Od nejtvrďšího rocku přes folk až po klasické americké spirituály atd. Silným zážitkem byla i návštěva Grand Zero v New Yorku, místa tragédie z 11. září loňského roku. Na Americe nás překvapilo mnoho věcí. Jedna z nich bylo např. i to, že ve většině zpětných zrcátek si mohou Američané přečíst nápis "Objekty v zrcadle mohou být bliž, nežli se zdají". Mnozí z nás jsme na vlastní kůži poznali, že i ve víře může být mnoho věcí, ale i lidí bliž, nežli se nám zdá.

Letní prázdninový pobyt v Chorvatsku - tábor Dobrá zpráva II

Letní tábor v Dalmácii již druhým rokem pro děti (nejenom) z ČČSH pořádala Náboženská obec Církve československé husitské ve Vysokém nad Jizerou. Přes třicet dětí se v druhé polovině srpna vydalo do Chorvatska, aby zde strávilo krásných a prosluněných deset dnů plných koupání a přímořské pohody. Místem pobytu byl český kemp cestovní kanceláře Mareš sport v Dalmácii, v Murterském zálivu. Vzhledem k nízké ceně pobytu, která byla stanovena se záměrem, aby se stal dostupným i dětem z rodin sociálně slabších, byli účastníci předem upozorněni, že hlavní náplní nebude přejídání se a vyvařování od rána do večera, ale relaxace na mořském břehu. Po napjatých chvílích na rakouské celnici, kdy jsme pevně

věřili tomu, že i letos nám povolí převézt přívěs plný potravin, již málokdo pochyboval o zdaru této akce. Společným tématem každodenních ranních biblických úvah byla Ježíšova podobenství. Bratr farář Frýdl je symbolicky otevřel, sedě pod fíkem, podobenstvím o neplodném fíkovníku. Ty skutečné fíky kolem nás - tábor je situovaný přímo ve fíkovém a olivovém sadu, neplodné rozhodně nebyly. Do jaké míry jednotliví účastníci vydávali své ovoce víry, vědí nejlépe oni sami a Pán Bůh. Jistě i mezi námi byli "nepoctiví správci", "marnotratní synové", "dělníci na vinici" a mnoho dalších. Za tím vším však zůstávala a zůstává Boží milost, díky které jsme všechny děti přivezli rodičům živé a zdravé.

David Frýdl, farář dříve ve Vysokém nad Jizerou, dnes v Praze - Vršovcích

Zpráva z muzea

Pozvánka na výstavu

Část prostor galerie vysockého muzea, dočasně propůjčená působivým fotografiím, kresbám a rukou psaným textům neboli Vysockým elegiím akademického malíře Mirka Kaufmana - těšily se velkému zájmu návštěvníků v srpnu a září -, bude následující dva měsíce

patřit keramice a textilu pocházejícím z dílen členek Sdružení Světlo. Vernisáž výstavy proběhne již tradičně první sobotu Krakonošova divadelního podzimu, která letos připadá na 12. říjen.

al

Víte, že . . .

nabídka ubytování ve Vysokém nad Jizerou se opět rozšířila? Nejenom pro milovníky umění jsou od 1. srpna k dispozici komfortně, a přitom útulně zařízené dva apartmány (z toho jeden s kuchyní) a dva dvoulůžkové pokoje - celkem 12 lůžek -, nacházející se v rodném domě dr. Vincence Kramáře. Je to budova čp. 137 naproti muzeu, která se proměnila v Penzion Barunka. Pro majitele - ekonoma Ing. Petra Flössla, jenž zdědil dům po dědečkovi, a jeho manželku lékařku MUDr. Pavlínu Flösslovou - představuje před rokem zahájená rekonstrukce první zkušenost se stavebními pracemi. Flösslovi chtějí časem upravit ještě vnější vzhled budovy. V přízemí se zanedlouho dokončí společenská místnost pro hosty, kde se zájemcům z jejich řad budou podávat i snídaně. Ceny novotou vonících pokojů, jež se budou nazývat podle barev koupelen Modrý, Hnědý, Leo... se pohybují v závislosti na druhu pokoje a sezoně od 220 do 450 Kč (bez rekreačního poplatku). Rezervace je možná i "on line" na internetové adrese www.barunka.cz. Ing. Flössel s

manželkou a dcerkou žije v bytě přímo v penzionu. Vysoké opustil ve svých dvou letech, před rokem se sem po 26 letech vrátil. A proč dostal penzion jméno Barunka? Hádejte!

al

Školní okénko

MŠ

Poděkování

Zaměstnanci Mateřské školy a jídelny ve Vysokém nad Jizerou děkují manželům Bucharovým z Vysokého nad Jizerou za darované velmi kvalitní brambory a panu Ing. Ivanu Hanušovi za finanční příspěvek na vybavení MŠ.

Vedení MŠ

ZŠ

Informace ze základní školy

Začíná nový školní rok. Bude velmi náročný, protože od ledna přechází škola do právní subjektivity a s tím bude spojeno mnoho starostí. Také je třeba provést rekonstrukci celého přízemí školy - kuchyně, jídelny a šaten - a úpravu dvorku. Požádali

jsme o pomoc Nadaci pana Horáčka Českému ráji a také Ministerstvo financí ČR. Projekt je hotový, takže s přestavbou by se mohlo začít již v červnu a přes prázdniny by mohla být dokončena. Ale bohužel vše závisí na financích.

Počet dětí

Celkový počet žáků školy klesl. Loni navštěvovalo školu 211 dětí, letos jenom 196. Z 5. třídy odešlo 7 dětí studovat na osmileté gymnázium, takže z 21 žáků zbylo ve třídě jen 14. Z 9. třídy vyšlo 18 žáků a do 1. třídy nastoupilo pouze 15 (12 do Vysokého, 3 do Roprachtic). Několik dětí se během roku odstěhovalo. I v naší škole se samozřejmě projevuje pokles populace.

Změny v pedagogickém sboru

Na GIO Semily odešel pan učitel Petr Pýcha, místo něj nastoupila paní učitelka Radka Farská - má stejnou aprobaci český jazyk a občanská výchova. Na ZŠ do Semil odešel pan učitel Miloslav Šulc, jeho třídu převzala paní učitelka Vladimíra Valášková. Na mateřskou dovolenou nastoupila paní učitelka Dana Ryšavá (Vaverková). První třídu učí paní učitelka Zuzana Lízlerová z Jilemnice. Do školní družiny se vrátila paní vychovatelka Jitka Mládková z Jablonce nad Jizerou.

Výuka

Ve škole se vyučuje podle vzdělávacího programu Základní škola. V mimoškolní činnosti, ale i k doplnění učiva se zaměřujeme na

kulturu (divadla, kina, besedy, výstavy), sport (lyžování, plavání, letos chceme zkusit i bruslení v Lomnici nad Popelkou), ekologii (kroužek ve škole, učebnice s ekologickým zaměřením) a informatiku (ve spolupráci s ISS Vysoké nad Jizerou). V rámci projektu Internet do škol jsme dostali 7 počítačů - 6 pro žáky a 1 pro učitele, takže každý den mohou děti bezplatně vyhledávat informace na internetu. O prázdninách absolvovala školení paní učitelka Hájková, která se tak stala ICT koordinátorkou na škole. Ostatní učitelé se budou školit postupně dle pokynů MŠMT.

Učebnice a pomůcky

Učebnice podléhají opotřebování, žáci s nimi pracují každý den, a proto se fond učebnic musí stále doplňovat a postupně obměňovat. Každý rok vydáme za učebnice 30 až 40 tisíc korun. I pomůcky stojí spoustu peněz. Letos jsme koupili např. 6 dějepisných map, 10 zeměpisných map, sadu nástěnných obrazů na český jazyk pro 1. a 2. stupeň, sadu nástěnných obrazů na prvouku, videokazety na fyziku a Základy první pomoci, Encyklopedii zvířat, 2 videa na 2. stupeň, CD přehrávač a kazetový magnetofon a další. Část jsme platili ze školních peněz, část věnoval MěÚ Vysoké nad Jizerou a část jsme dostali od sponzorů, kterým znovu děkují. Asi bude trvat dlouho, než se uskuteční naše představa o třídách s pěkným novým nábytkem a s vlastním vybavením pomůckami a didaktickou technikou.

Výroční zpráva o činnosti a hospodaření školy

Tuto zprávu zpracovává řed. školy každý rok o prázdninách a předává ji MěÚ ve Vysokém. Také je uložena ve škole a právě zde je tato zpráva k dispozici všem (nejen rodičům), kdo mají zájem seznámit se blíže s děním ve škole.

Do nového školního roku přeji mnoho úspěchů žákům i učitelům a rodičům hodně radosti z jejich dětí.

Drahoslava Nýdrlová, ředitelka

ISS

Výběrové řízení

Dovolujeme si Vám oznámit, že v první polovině měsíce října 2002 proběhne výběrové řízení na uvolněné místo vedoucí školní jídelny a stravování v Integrované střední škole ve Vysokém nad Jizerou.

Požadované vzdělání: středoškolské vzdělání nejlépe ekonomického zaměření.

Praxe v oboru vítána.

Předpokládaný termín nástupu:

14.10.2002

Termín výběrového řízení bude upřesněn.

Zádoti můžete zasílat do 30. 9. 2002 na adresu:

ISS Vysoké nad Jizerou

Ing. Markéta Zelinková

Dr. Farského 300

512 11 Vysoké nad Jizerou

Ing. Markéta Zelinková, ředitelka

Z KULTURY

DIVADELNÍ KUKÁTKO

Zapadlí vlastenci aneb Slavnostní večer v Pasekách

Psala jsem již o řadě svátečních divadelních večerů, všechny se konaly na jevišti Krakonoše ve Vysokém nad Jizerou. Ten, o němž chci vyprávět dnes, byl výjimečný. Konal se v Pasekách, venku před kostelem sv. Václava, večer za trpytu měsíce a hvězd a přiblížil nám Zapadlé vlastence tak, jak je známe z Raisovy knihy.

Vzpomínkový večer se konal 10. srpna 2002, prodalo se 700 vstupenek, což nejlépe vypovídá o zájmu o tuto inscenaci. Odpolední deštík osvěžil vzduch, bylo teplo a ze všech stran se doslova hrnuly zástupy lidí. A těch aut! Nepočítaně. Mezi kostelem a muzeem byla postavena jednoduchá scéna, na níž se jednotlivé obrazy odehrávaly, a na protější straně bylo postaveno bezpočet dřevěných lavic. My všichni diváci jsme se stali pro tento večer třídou žáků pasecké, vlastně pozdětínské školy. Pan učitel - Jiří Pošepný z vysockého Krakonoše - řídil "vyučování". Žáci střídavě četli úryvky ze Zapadlých vlastenců a nejznámější obrazy z této knihy se odehrávaly "na živo" před našima očima. Vystoupilo přes 50 členů

paseckého Svatováclavského sboru spolu s vysockými ochotníky.

Režisér pan Štingl provedl dramtizaci velice šťastnou rukou, jednotlivé úseky byly oddělovány dobrou zpěvačkou v krásných kostýmech a zpěvem dobových českých písní v perfektním provedení paní Jany Pokorné. Roztomilý byl nejmladší a nejmenší "herec" Honzík Řípů, trému určitě neměl. Pro mně byla postava Žalačky v podání paní Lucky Nesvadbové taková, jak jsem si ji od prvního čtení představovala. Ráda bych poděkovala všem účinkujícím, protože všichni přispěli k tomu, že se představení tak vydařilo. Moc se mi líbily "davové" scény, Albinka jako by vystoupila ze známé Kašparovy ilustrace, navíc krásně hrála na cello. Tak bych mohla jmenovat jednotlivé postavy a jejich představitele a vyslovit všem obdiv, co dokázali. A jako bývalá učitelka se skláním před panem "učitelem" Pošepným, že po celý večer tu obrovskou třídu "žáků" ukočíroval. Dík a obdiv patří i všem "okolo" divadla, hudbě a jejímu autorovi, kostymérce, scénografovi, produkci a hlavně rodině Waldmannových za organizaci nejen Zapadlých vlastenců, ale Paseckých hudebních slavností vůbec, v jejichž rámci se toto opravdu kouzelné a nezapomenutelné představení konalo.

Veliké díky všem!

Ludmila Hnyková

Kašpárek a povodně

Ve středu 28. srpna 2002 se odpoledne sešli vysočtí loutkáři (2x Vavrkovi, Lucka Nesvadbová, Vladka Hnyková a 8x Hejralovi), aby sehráli loutkové představení "Kašpárek vždy vítězí" pro veřejnost. Výtěžek byl předán městskému úřadu na povodňovou sbírku a činil 1.985,- Kč. Děkujeme touto cestou všem loutkářům, divákům malým i velkým za jejich návštěvu a nejvíce za velký příspěvek.

Loutkáře potěšila návštěva pana starosty z Boleradic Honzy Korába, který byl nadšen z představení, zvláště pak z možnosti nahlédnout do zákulisí tajů loutkářů. Pan starosta je sám aktivní výborný herec nám dobře známého špičkového Divadelního souboru bří Mrštíků z Boleradic a každým rokem zavítá na Vysocko, aby prochodil jeho širé okolí.

A loutkáři? Hřeje je vědomí, že alespoň drobečkem mohli přispět.

*_*_*

Sluha dvou pánů

Na povodňové konto městského úřadu putoval také výtěžek z představení "Sluha dvou pánů", které bylo odehráno již poosmnácté, a to 6. září v divadle Krakonoš. Spolu s příspěvky členů DS Krakonoš se vybralo 12 250,- Kč. Děkujeme divákům i hercům. Toto představení budou mít možnost shlédnout diváci ještě osmkrát, např. až v Hostinném,

kam soubor vyjede 14. září.

*_*_*

Republiku za koně a fotbal

Pod tímto názvem se skrývá autorská prvotina pana učitele Pýchy a jeho kamaráda Honzy Vavřky ml., která si svou premiéru odbyla na jaře. Na svátek patrona české země budou mít diváci možnost spatřit ji opět na vysokých prknech - 28. 9. 2002 od 19. 30 hodin. Předtím potěší turnovské divadelní příznivce v pátek 27. 9. 2002.

- hej -

Zajímavosti z internetu

Jsem vděčný (á)

- za partnera, který noc co noc pokrčí příkrývky, protože není venku s někým jiným
- za daně, které musím platit, protože to znamená, že mám stálé zaměstnání
- za nepořádek, který musím uklízet po oslavě, protože to znamená, že jsem obklopený (á) přáteli
- za šaty, které jsou mi trochu těsné, protože to znamená, že mám dostatek jídla
- za trávník, který je třeba kosit, okna, která je třeba umývat, a okapy, které je třeba opravovat, protože to znamená, že bydlím ve svém domě
- za všechny stížnosti, které poslouchám na vládu, protože to znamená, že máme svobodu projevu

- za volné parkovací místo, které je až na konci parkoviště, protože to znamená, že mohu chodit a že jsem obdařený (á) i dopravními prostředky
- za vysoký účet, který platím po večeři s blízkými, protože to znamená, že jsem štedrý (á)
- za kupu prádla a žehlení, protože to znamená, že mám co nosit
- za únavu a bolavé svaly na konci dne, protože to znamená, že jsem byl (a) schopný (á) těžce pracovat
- za otravný budík, který musím ráno vypnout, protože to znamená, že jsem ještě naživu a konečně...
- za to množství e-mailů, protože to znamená, že mám přátele, kteří na mě myslí.

A ještě něco...

Říká se, že člověk potřebuje jen jednu minutu, aby zjistil, že se mu nějaká osoba líbí, jednu hodinu, aby ji správně odhadl, jeden den, aby ji začal mít rád či milovat, ale potřebuje celý život, aby na ni zase zapomněl. Přátelství je v životě člověka velmi důležité!

val

Demokracie

Ze svobody jsme byli šťastni, celí pryč, najednou však k přátelství nám chybí klíč. Lidé zlatí, vše dobré si přejme, zlo a závist včas vždy zlikvidujeme. Udržujeme ve své obci pořádek, zničme každou nečistotu, každý

papírek. Rozdělme si a dodržujme spravedlivě tyto dané úkoly, jak sluníčko potom budou zářit naše domovy i okolí. Chraňme každý strom a každý květ, obdivovat nás pak bude celý svět.

Hana Pochopová

Vysoké a my s ním

Jedno léto jsme bydleli u Pohanků v hezké vilce vedle tenisových kurtů. Naproti přes cestu v parku jsem s jednou holčičkou "pěstovala" malé hříbečky. Měly jsme naleziště, které jsme střežily. Chodily jsme se dívat, jak rostou, a nikdy je neopomněly přikrýt lístečky, aby nám je někdo nenašel. Pak ta radost z "vypěstovaných" houbiček!

*

Většinou jsme bydleli u paní Laury Hladíkové. Vchod do domu zdobila zvláštní klika - jakási malá ruka držela kus kovového držadla. V přízemí starého kamenného domu na chodbě pražil obchodník kávu. Vůně se linula celým domem. V údolí pod Vysokým žil pan Hevák, samotář a pěstitel mj. malin. Říkalo se tam v Kalifornii, neboť pan Hevák v Americe opravdu byl, přivezl si odtud sazenice a v údolíčku nedaleko Vysokého založil plantáž. Zájemci o

koupi si museli maliny natrhat, on je pak zvážil. Maliny byly nádherné, veliké, chutné, voňavé, a tak jsme z nich dělali výbornou šťávu a džem. Byla to hotová báseň. Chuťové buňky si nejméně přišly na své v cukrárně u Hořavků. Měli veškerý repertoár kousků, různých těch žlutkových věnečků, rakvíček se šlehačkou, košíčků se sněhem, z nichž vykukovaly lesní jahůdky, dorty, koláče, zmrzlinu atd. Zkrátka vše poctivá cukrářská výroba. Shodou okolností jsme zjistili, že můj dědeček - vynikající cukrář z Pardubic - se vyučil stejně jako pan Hořavka, a tak oba používali stejné recepty. Jak dědeček, tak pan Hořavka nepoužívali nic náhražkovitého, v krémech a těstech bylo jen poctivé máslo. Považovali to oba za stavovskou čest, které se nemínili zpronevěřit. Proto také měli se svými báječnými výrobky vždy úspěch. Chodili jsme k Hořavkovům denně po obědě na nějaký ten kousek a v létě ovšem také na zmrzlinu.

*

Vybavují se mně také některá jména známých lidí, např. paní Jandová z muzea, lékárník Vist, učitel Vodseďálek, pan Ďoubalík, hoteliér Mařatka, závodník a výrobce lyží Bartoň, továrník Kramář. To jsou jména lidí, kteří vypluli z mé paměti, bylo by jich možná víc, ale jsem ráda, že mě paměť nezradila úplně.

Jaroslava Grusová, Pardubice,
Příchovice

Z HISTORIE dávne i nedávne

Rok 1904

Zemský a říšský poslanec dr. Karel Kramář, rodák vysocký, syn Petra Kramáře stavitele tč. v Semilech, byl jmenován čestným měšťanem města Vysokého nad Jizerou.

2. února byly pořádány ve Vysokém kluby lyžařskými a sice Pražským Ski klubem, Českým Krkonošským spolkem Ski v Jilemnici a Českým Ski klubem ve Vysokém velké mezinárodní závody na ski (lyžích). Před tím uspořádána byla mezi dámami vysockými sbírka na cenu pro mistra v běhu na lyžích na 10000 metrů. Ze sbírky koupen stříbrný věnec v pouzdru se zlacenou stuhou a vyrytým věnováním. Cenu tu vyhrál závodník Kraus z Mrklova, člen klubu Jilemnického. Místní klub dal cenu na skok na lyžích a sice stříbrnou sošku s hodinami, kterou si vydobyl p. učitel Jodas z Vysokého. Závody sledovalo velké množství obecnstva, ale počasí bylo mlhavé a sníh mokrá. Po závodech byl v sále radnice koncert kapely městské. Nastoupil nový farář P. Josef Čermák. Uvítání účastnila se městská rada a členové zastupitelstva, jakož i školní děti a více lidí. Před ním byl farářem od r. 1896 P. Ant. Láš, který byl velmi hodný, a jeho přičiněním byl získán pozemek u fary pro nový park.

V březnu nastoupil službu co c.k. okresní soudce p. M. Jordán. Tentýž byl dříve mnoho let adjunktem u zdejšího soudu a odešel do Strakonice kvůli soudci Ant. Kokoškovi, kterýž zde v r. 1903 zemřel a s nímž p. adjunkt nemohl se snést, neboť pán tento holdoval pití a neustále s úřednictvem a sluhy byl ve sporu, takže více úředníků i sluhů zažádalo kvůli němu o přesazení.

V dubnu odešel z Vysokého ředitel škol Ant. Vanc. Odejítím pána toho škola naše neutrpěla žádnou škodu, neboť byl to člověk vládní, který paragrafy takřka jedl. Následkem toho stal se také inspektorem ve Dvoře Králové.

1. května pořádal zde koncert virtuos na housle 22 roků starý Em. Ondříček za spoluúčinkování Vlastimily a Krakonoše.

Městská rada obdržela stříbrnou výstavní medaili z výstavy v Hořicích v r. 1903 pořádané, kterouž obeslala skříní s pohledy na Vysoké a okolí, s dioramem Vysokého a ukázkou vožení mrvy a kácení dříví v horách, jakož i modely statků. Skříní byla městem zřízena pro národopisnou výstavu v r. 1895. Za medaili tu zaplatila obec 9 korun.

V květnu vysázen obecní les tzv. obecnice, celkem 3200 stromků, nákladem 72 kor. 40 hal.

Obnovení hasičského sboru. Stanovy byly schváleny vynesením c.k. místopředsedství v Praze. Pro zajímavost znění adresy: Panu Karlu Schrötterovi a soudruhům ve Vysokém nad Jiz.

O prázdninách provedly se opravy

radnice a školy a sice oken. Pro radnici a část školy zařízeno acetylenové osvětlení. Na opravu šupny pro kotel dohlížel lékárník p. J. Novotný, který koňmi nechal navoziti materiál zdarma. V roce 1905 si to však rozmyslil a nechal si veškerý dovoz řádně zaplatiti.

Veliké sucho. 31. července utopil se v Jizeře u tzv. Dufníku Neřuka Jan, 17 roků starý. Žádný z přítomných hochů se neodvážil do vody, kdež hloubka přes 4 metry a hoch se utopil před očima kamarádů.

Uzavřena hospoda u Schröttrů na Staré poště.

2. září zemřel J. Hrdý, hostinský a nejlepší tenorista ve vůkolí.

6. října v poledne vypukl oheň v domě č. 8 p. Kristiny Kramářové naproti faře a Hladíkové č. 126, který střechu domů úplně zničil. Štěstí bylo, že toho dne panovalo deštivé počasí a že rybník u Zemánků ve dvoře, kamž ústí kanály města, byl plný. Jen veliké obětavosti lidu lze děkovati, že se oheň lokalizoval pouze na 1 dům. Na pohořelého bylo mezi rolnictvem vybráno 300 korun, mimo šatstva a prádla, neboť všechno to Kramářům shořelo.

Veliká úroda jablek.

12. prosince zlámal si pan F. Nigrin, bývalý radní a ředitel občanské záložny, nohu pádem z malé stoličky na postel při opravě hodin nad postelí visících. 13. prosince dopraven byl i s postelí do zdejší nemocnice, kdež 14. prosince zemřel. V testamentu tužkou napsaném a nepodepsaném a tudíž neplatném, odkazoval veškeré jmění

obci. Takto jmění připadlo jeho vnučce Letošníkové.

*Pokračování příště
Iva Rehořová*

JUDr. Karel Kramář

Rok 1937 přinesl naši kulturu a politice několik velkých ztrát: 23. ledna zemřel historik Josef Pekař, 4. dubna literární kritik F. X. Šalda, 14. září T. G. Masaryk a 26. března Karel Kramář.

Státník a první ministerský předseda ČSR, nejslavnější syn Krkonoš, vůdce českého národa před světovou válkou, mučedník jeho za války, jeho spoluosvoboditel, narodil se 27. prosince 1860 ve Vysokém nad Jizerou. Skončil svůj slavný život v tichém spánku dne 26. května 1937 před 4. hodinou ranní. Podrobné ocenění jeho velkého životního díla a osoby vyžadovalo by samostatného studia a velkého díla. Zde zatím můžeme podat jen stručně jeho rámec. Po studiích právnických a národohospodářských usadil se ve Vídni, kdež studoval prameny pro dějiny vnitřní rakouské správy.

Byl zvolen za stranu mladočeskou do poslanecké sněmovny ve Vídni, zemským poslancem byl od r. 1894 i říšským až do svého odsouzení k smrti r. 1916. Vedl boj proti vládě Körbrovů a byl vůdcem vítězného boje za všeobecné volební právo.

V jeho politice byla mu vůdčí ideou zásada, vydobýt českému národu od Vídně co nejvíce politické moci v říši. Získal pro nás velké výhody hospodářské a kulturní, docílil přijímání českých úředníků do ústřední státní správy a tak se dostávala jeho příčině značná část státní moci do českých rukou. Byl vůdcem novoslovanského hnutí, které mělo za cíl sjednocení všeho Slovanstva. Byl vůdcem Všeslovanského sjezdu v Praze v r. 1908 a v Sofii r. 1910. Za války zvedl vlajku domácího odboje založením vlastní Maffie, která vedla významný skrytý boj proti Rakousku a byla v stálém styku s Dohodou.

21. května 1915 byl zatčen právě při návratu ze schůze Maffie. Odsouzen byl k smrti 3. června 1916 spolu s dr. Rašínem, Vinc. Červinkou a Zamazalem. Tento trest mu byl změněn v dvacetiletý těžký žalář, byl však 10. července 1917 amnestií propuštěn na svobodu. Při jeho návratu do Prahy vítal ho s jásotem celý národ. Dr. Kramář nelenil ani okamžik. Ihned se ujal práce tam, kde byl od ní zatčením vyrván, a postavil se v čelo Národního výboru, který vedl osvobozovací boj již otevřeně. Tak připravil převrat k 28. říjnu 1918. 14. listopadu 1918 prohlásil v Revolučním národním shromáždění habsburskou dynastii za sesazenu, vyhlásil republiku a navrhl za prvního presidenta T. G. Masaryka. Pak upevňoval základy naší osvobozené republiky. Vůdčím trojhvězdím jeho politiky byla láska k demokracii, vlasti a Slovanstvu.

Obrovské dílo, které vykonal, nelze v těchto několika řádcích ani zhruba postihnouti. Kromě velkého množství novinových článků v oboru národohospodářském a politickém, mu vyšlo mnoho děl v jazyce českém, německém, anglickém i francouzském.

Dne 26. května opustil dr. Kramář své životní dílo a 28. odešel navždy ze svého domova na Baště sv. Tomáše. Rakev zahalená státní vlajkou a provázená nesčetnými přáteli a cititeli zesnulého ze všech vrstev národa a všemi státními reprezentacemi ubírala se špalírem tisíců obecnstva smutečně vyzdobenou Prahou, jsouc na všech významných místech vítána rozlučnými projevy všech nejvýznamnějších institucí, k Národnímu muzeu, kdež byla za zvuků lesních rohů v Pantheonu položena na katafalk. Od 3 hodin odpoledne v pátek 28. května do 12 hodin v sobotu dne 29. proudily kolem rakve nepřehledné davy lidí, přinášející velkému synu Krkonoš svůj hold a pozdrav. Loučily se s tím, který byl drahý celému národu pro svoji nezištnou lásku k němu a celému Slovanstvu. Sobota 29. května byla dnem konečného rozloučení se zesnulým. Z Pantheonu putovala rakev k Ruské kapli na Olšanech, aby byla uložena po boku jeho nedlouho před tím odešedší choti Naděždy. Po vrším rozloučení ústy zástupců všech vrstev národa zavřelo se místo posledního odpočinku toho, který vše, co měl a mohl, obětoval svému národu a vlasti. "Svět stal se chudším smrtí dra. Kramáře."

Z nekrologu prof. dr. Bohumila Němce, proneseného v rozhlasu dne 26. 5. 1937 večer (Z vlastivědného sborníku českého podhoří "Krkonoše" 1937, č. 2 - 3 vybral Jaromír Kavan)

ŘEMESLA A ŽIVNOSTI

Metelkova ulice

Když jdeme ulicí dál, v druhé polovině domu dnešního hotelu Morava měl obchod a pekařství pan Josef Josífek. A hned naproti bylo další pekařství a obchod pana Hnyka. Uličkou podle pekařství jsme došli k bačkorářství pana Josefa Háška. Bačkorářů bylo ve městě několik, už si ani nedokážu na všechny vzpomenout.

Od pekařství přes uličku hned na rohu měl kartáčnictví pan Kučera. Kartáče, košťata, smetáky, všechno z přírodních materiálů a poctivá ruční práce. Líbily se mi ornamenty na kartáčích na šaty z různých barevných žiní, ale i monogramy. Jeden takový, tatínkův, mám ještě doma. Dobrý kartáč patřil do výbavy každé nevěsty, ale i studenta nebo tovaryše. Zánik tohoto starého řemesla přišel s tovární výrobou. Ve vedlejším domě bylo truhlářství a kolářství pana Vodsedálka a také mlékárna.

Další dům na stejné straně ulice patřil mistru obuvnickému panu Vackovi.

Pracoval se synem, spolu šli pro své zákazníky boty na míru a také vysoké holínky z dobré kůže, jaké se nosily např. k sokolskému kroji.

Přejdeme přes ulici k patrovému domu s firmou Oldřich Zítek - stavitel. U domu měli velký dvůr plný stavebního materiálu. V noci pomáhal dvůr hlídat velký pes - doga, ne příliš kamarádká, ale hlídač nadmíru dobrý.

Koralářství, faktořina patřily vlastně také k živnostem. V Šilhánově domě vedle Zítkovy dvora bydlel koralář pan Housa. Každý týden jezdil do "Němec" pro dílo, tj. skleněné korálky, a ty pak domácí dělnice zručně navlékaly na nitě do svazků. Byla to náročná, i když ne zrovna dobře placená práce. Z korálků se navlékaly i dečky, límečky a kabelky podle objednávek.

Další nízký domek bylo povoznictví pana Šimka. Takový dobrý starý pán, seděl na kozlíku svého povozu, který táhla stejně dobrá kobylička Karla, a když nevezl náklad, naložil alespoň děti, které potkal. Ty se vždycky z Karlou rády svezly. Ve dvoře stejného domu byla ještě kovárna pana Metelky. Už ho příliš nepamatuji, vím jen, že hodně dělal kování na dřevěné válce k pumpám na vodu, které byly téměř u každého stavení. Míval je složené na dvoře před kovárnou. Dnes už jsou takové pumpy k vidění jen ve skanzenech. Se dřevem pracoval i jeho soused truhlář a kolář pan Fišera. A u něho dnešní procházku skončíme.

Anna Čerovská

CESTUJI, CESTUJEŠ, CESTUJEME

Chut' sladkohořkokyselá

I v Americe jsou dny, na které by člověk nejraději zapomněl. Proč nezačít tedy tím nepříjemným, abych se již k těm smutnějším vzpomínkám nemusela vracet.

Hned první měsíc mého pobytu končil nemocí, respektive jednou z nejhorších angín, na které si pamatuji. Ve 45stupňovém vedru jižního Texasu není o co stát. Měla jsem ale štěstí, neb moje rodina byla rodinou lékařskou. Moje "mamka" Debra mě vzala do své ordinace - ačkoliv byla neděle -, učinila jakýsi test, k němuž potřebovala jen cosi z mého krku. Na základě výsledku testu, který nezabral ani pět minut, mi dala pouze jedinou injekci. Během dvou hodin jsem byla bez teplot a druhý den jsem byla naprosto fit.

Během následujících dvou týdnů jsem měla autonehodu. Řídit auto v USA se mi opravdu líbilo. Měla jsem vlastní autíčko s posilovačem řízení a především s autematem. Udělala jsem si také texaský řidičák, k němuž jsem si musela pouze přečíst vyhlášku, která mi mimo jiné radila: "... za jízdy v noci prosím sundejte sluneční brýle..." Protože je Houston čtyřmilionové město, obyčejné silnice jsou dvouproudové v jednom směru a dálnice má místy i deset a více pruhů. Moje nehoda se stala na jedné křižovatce, kde jsem měla zelenou a jeden pospíchající

odbočující sebevrah mi nedal přednost v jízdě. Dupla jsem na brzdu, strhla volant, zavřela oči a zrušila své i jeho auto. Díky nespustěným airbagům jsem si narazila žebra a plynulou angličtinou v šoku a bolestech onomu řidiči vynadala. Ovšem reakce policie byla fantastická. V momentě nehody mě třeba potěšilo, že mi bylo pomozeno z auta, že mi na policejní stanici pochválili způsob řízení, ochotně a s úsměvem mi pomohli se všemi formuláři, starostlivě se ptali, zda se cítím být v pořádku, protože bych byla oprávněna viníka žalovat, a hlavně paní komisařka ihned kontaktovala pojišťovnu, která během týdne (!) zařídila vše potřebné a dokonce se ze strany viníka omluvila.

Policie vůbec má zcela jiný respekt obyvatel, už proto, že její příslušníci se chovají lidsky, ohleduplně, jednají rychle a spolehlivě. Počínaje strážníkem v naší čtvrti, který měl vždy připravenou krabici bonbonů pro děti a spustil-li se náš alarm, byť byl spuštěn naším šikovným kocourkem, pan strážník byl u nás nejdéle do pěti minut.

Sotva jsem se tedy oklepala z nehody, přišla tropická bouře Alison a celý Houston se ocitl pod vodou. Volala jsem domů, že jsem živá a náš dům stojí na jakémsi absurdním suchém ostrůvku. I to je v Americe možné. Za nemoc i nehodu si člověk většinou může sám, příroda se někdy neodhadne a pak nezbyvá, než se s ní poprat. Co ovšem odmítá můj mozek pochopit, je onen den, který přišel o

několik měsíců později.

Bylo úterý, jasný slunečný den, a já jela do školy na své milované dějiny umění, kde mě měla čekat přednáška o neobabylonii a Babylonské věži. Američané píší datum jinak než my - měsíc se píše první, tedy 9. 11. je jedenáctého září. Stejně tak 911 je číslo pohotovosti. Do školy jsem dojela v 8:45, v New Yorku bylo 9:45, v Čechách bylo 15:45, a během následujících deseti minut se životy všech poněkud obrátili vzhůru nohama. World Trade Center přestalo existovat, Pentagon byl v plamenech, stovky a tisíce lidí přišly o život. Celé centrum Houstonu včetně školy bylo okamžitě evakuováno, protože nikdo netušil, co kde ještě spadne. Protože je v Houstonu NASA, během minut vylétly stíhačky a já opět volala domů, že žiji, že jsem neletěla do New Yorku na US Open, které končilo 9. 9. Jak málo stačilo, abych byla někde jinde... Žiji, jsem tu a 30. 5. 2002 jsem stála v místech, kde kdysi dávno stávalo WTC. Je tam zvláštní ticho - ve středu hučícího Manhattanu.

I to byla Amerika. Pár hořkokyselé vzpomínkových chutí jinak výborného poháru, který vám po lžičkách nabízím.

Vaše Daniela Hejralová

SPORT

Poděkování

Výbor TJ děkuje všem svým členům, kteří se z iniciativy předsedy Ski klubu pana Jiřího Doubalíka a pod organizačním vedením sekretáře TJ pana Zdeňka Seidla zúčastnili spolu se členy SDH Výsoké nad Jizerou ve dnech 22. až 26. srpna záchranných a likvidačních prací po letošních srpnových povodních v obci Kly (okr. Mělník). Kromě již zmínovaných pánů se jedná o bratry Jiřího a Tomáše Doubalíkovy, Michala Plůchu, Roberta Preisslera, Michala Pánka a Ladislava Kobra. 30. srpna v 19. 30 hod. proběhla pak v klubovně TJ beseda spojená s promítnutím videa a prohlídkou fotografií ze zaplavené obce, kde se všichni členové TJ i ostatní veřejnost měli možnost seznámit s jejich prospěšnou a nezištnou prací. I na základě osobních zkušeností našich členů pak výbor TJ rozhodl, že uvolní z prostředků TJ částku 25.000,- Kč, která bude poukázána ve prospěch veřejné sbírky organizované městským úřadem na pomoc povodněmi postižených oblastí. Nezbyvá než doufat v odpovědné rozhodnutí našich zastupitelů, aby provedená sbírka pomohla těm nejpotřebnějším. Závěrem bych rád ještě jednou poděkoval všem našim členům, kteří buď fyzickou prací nebo finančním příspěvkem napomohli ke zmiřnění

povodňových škod a k obnově zničeného majetku.

Ivan Hanuš, předseda TJ

Byli jsme při tom

Mimo finanční příspěvek (25.000,- Kč) do městské sbírky na pomoc postiženým povodní se vysocká TJ zapojila spolu s místními hasiči i do pomoci přímo na místě záplav. Náзор, že tamním obyvatelům je potřeba pomoci i osobně, si vzala k srdci a dohromady se dala parta okolo mladých fotbalistů (Doubalíkové Jiří a Tomáš, Kobr Láďa, Pánek Michal, Plůcha Michal a Preissler Robert) s vedoucími Doubalíkem Jiřím st. a Zdeňkem Seidlem. Nejprve dle informací na internetu, poté na doporučení krizového štábu mělnické oblasti a konečně po přímé domluvě se zástupci samosprávy jsme si vybrali obec Kly o 918 obyvatelích, vzdálenou 5 km od Mělníka, vzdušnou čarou 1 km od Spolany Neratovice.

Vedení TJ v čele s předsedou Ing. Ivanem Hanušem naši akci schválilo a poskytlo veškerou možnou podporu. Místní hasiči byli na výjezd připraveni již dříve, čekali pouze na povel z okresního vedení, který by jim určil místo a čas zásahu. Po vzájemné dohodě a dohodě se starostou města se rozhodli poskytnout pomoc společně s námi taktéž Klům. Pod vedením Roberta Nesvadby nakonec vyjeli i Hnyk Martin, Kučera Jar. ml., Lukeš

Martin, Nesvadbové Martin a Radek a Šalda Petr.

Naše výprava, čítající dohromady patnáct lidí, vyrazí ve čtvrtek 22. srpna 2002 po čtvrté hodině ranní. Před půl sedmou dorážíme na místo. Sdělovací prostředky dokáží místní situaci pouze přiblížit. Skutečnost je daleko děsivější. Konfrontování s ní jsme o půl sedmé ráno po příjezdu. Vítá nás zcela opuštěná náves a nesnesitelný zápach. Všechny domy neobyvatelné, některé pobořené. Na místní kapliče na dveřích vyznačené místo tří posledních povodní v uplynulých třech stoletích, nad nimi značka stovetleté vody. O metr a půl výše nad ní značka stará pouze čtyři dny. U přízemních stavení voda mnohde sahala dle viditelných známek až do výše šesti tašek střechy. Až později můžeme spatřit spadlé stropy zdánlivě pevných budov, stavby, které mají svůj osud zpečetěn.

Po ubytování (postavení stanu) ve vedlejší obci se vracíme do Kel, kam spolu s evakuovanými majiteli domů a usedlostí míří i další dobrovolníci. Především hasiči a armáda. Zapojujeme se do práce, které je všude okolo až nad hlavu. Hasiči čerpají studně, my se podílíme na odklizení a nakládání dřeva (nábytek, kůlny, podlahy, střechy atd.), ledniček, mrazniček, praček atd. Naši hlavní náplní práce se však od druhého dne stává rozebírání a boření střeš. V tomto "oboru" pochopitelně vynikají vysočtí hasiči, kterým pomáháme. Podle prvních informací musí být strženo minimálně čtyřicet domů, v horní části obce dokonce celá

ulice. Statici, s kterými se setkáváme, nám však stranou od starousedlíků svěřují, že domů bude zřejmě daleko více, jen se tuto informaci některým zoufalým majitelům neodvažují v této době sdělit. Dávají jim alespoň naději.

Škoda že místním chybí organizátor typu Zdeňka Seidla. (V jiných obcích jsou na tom však podstatně hůře. Tam se samospráva zhroutila a pomoc organizují na místo jako první přispěchavší pomocníci - hasiči.) V rozdělování práce vládně někdy malý chaos, obyvatelé jsou na tom pochopitelně fyzicky i psychicky velmi špatně. Velmi dobře je naopak organizováno stravování v jídelně sousední obce, kde se nachází hlavní stan a kam směřuje i hlavní humanitární pomoc různých organizací i jednotlivců. (Z té se mimochodem také stravujeme.)

Z pátku na sobotu zažíváme chemický poplach třetího stupně. Prcháme za policií, záchrannými sbory a armádou v koloně civilních vozů proti větru až do 20 km vzdálených Liblic. Tam poznáváme hasičskou solidaritu a bratrství. Robert Nesvadba, velící vysockému družstvu, kontaktuje místního velitele a ten mu zcela automaticky poskytuje nezištně celou novou hasičnu v Liblicích k dispozici. Můžeme se osprchovat a občerstvit, ale především přenocovat. Brzo ráno si hasičtí velitelé vyměňují opět klíčky a všichni se vydávají znovu za prací do Kel. Naměřené hodnoty škodlivin v ovzduší se pohybují v normě, takže jako předešlé dva dny v 7.00 hodin snídáme, od 8.00 do 12.00

hodin pracujeme, odjíždíme na oběd a ve 13.00 nám začíná do 18.00 hod odpolední směna. Po večeři balíme "velkostan", loučíme se s novými známými z Klů a s dalšími dobrovolníky (z Moravy), ale také s vysokými hasiči, kteří se vrátí až v neděli odpoledne, a odjíždíme domů. Unaveni, ale snad s dobrým pocitem v duši.

Patnáct lidí dokáže odvést kus práce. Dnes o tom nepochybují ani obyvatelé zmiňované obce na Mělnicku. Přesvědčili jsme je snad především předvedenou prací, ale dobré firmě, tzn. Vysokému nad Jizerou, přispěly i výrazně označené uniformy a auto hasičů i tělovýchovy našeho města.

Na zážitky společně prožité v postižené oblasti a na dny strávené v obci Kly určitě žádný z nás nezapomene. Především o chemickém "útku" a souvislostech budeme jistě vypravovat ještě svým vnukům. Pro ty mladší se stane tato pomoc druhým v nouzi zároveň nedocenitelným morálním přínosem do dalšího života.

*Za TJ Vysoké nad Jizerou
Jiří Doubalík st.*

Seniorský rekondiční pobyt

Konal se od 29. 4. do 11. 5. 2002 ve Vysokém nad Jizerou a zúčastnili se ho lidé sdružení při Klubu důchodců městské části Prahy 9 - Dolních Počernic. Rekondici vedla paní

Anežka Svobodová a pobyt včetně programu vycházek zajišťovala v objektu České spořitelny paní Alena Kocourková.

V pondělí 29. dubna 2002 kolem deváté hodiny vyjíždíme ve dvou skupinách o celkem šestnácti lidech směrem Mladá Boleslav, Železný Brod. V Plavech odbočujeme po vozovce III. třídy (na mnoha místech připomínající tankodrom) na Sklenářce, odkud po pár kilometrech již kvalitní vozovky přijíždíme do Vysokého nad Jizerou.

Třípatrová budova České spořitelny, ve které jsme ubytováni, slouží po dostavbě první desetiletí. Kvalitně zřízený objekt je vybaven výtahem, jsou v něm perfektní pokoje s vlastním sociálním zařízením, barevnou televizí, radiopřijímačem, varnou konvicí a ledničkou na chodbách. Má vlastní kuchyň, jídelnu v přízemí a expozituru pro zákazníky. V dalších podlažích slouží pro rekreaci a školení zaměstnanců Spořitelny.

Denní program je bohatý, takže se určitě žádný z účastníků našeho pobytu nenudí. V 7. 00 hodin nás všechny paní Anežka Svobodová budí zpěvem na ranní rozcvičku, jež začíná v půl osmé podle počasí na nádvoří nebo ve společenských prostorách třetího podlaží. Od osmé je snídaně. Do desáté hodiny máme volno a po něm rehabilitační cvičení doprovázené hudbou. Krátkým procházkám po Vysokém je vyhrazen čas mezi 11. 00 a 12. 00 hod. Oběd je vždy v poledne, strava je kvalitní a objemově dostatečná. Společně

vycházky za poznáním zdejšího kraje jsou organizovány denně od 14. 00 hodin. Po večeři v 18. 00 hodin se scházíme ke společenskému posezení nebo individuální zábavě u televize či k poslechu nahrávek. Počasí bylo na toto roční období v průměru nad očekávání dobré a umožňovalo nám stran vycházek splnit, co jsme si předsevzali. Pohled na mohutné panorama Krkonoš vždy znovu okouzluje obyvatele města i jeho návštěvníky a budí v nich pocit, že Vysocko patří spíše ke Krkonošim než k Jizerským horám.

Dobrou náladu kolektivu nám vydatnou měrou pomáhá udržovat vedoucí pracovník našeho dočasného domova pan Jiří Pošepný, za což si zaslouží slova uznání.

Díky dostupné autobusové dopravě postupně navštěvujeme mlýn v Roztokách u Semil se zachovalým mlecím zařízením, Jablonec nad Jizerou, Rokytnici nad Jizerou, Harrachov, Jilemnici a mikrobusem i Bozkovské jeskyně. Z pěších vycházek to byly Sklenářce s rázovitou hospodou Mexiko, Paseky nad Jizerou, Dykova skála a pěkné koupaliště. Zážitkem a poučením byla rovněž návštěva v jednom sklářském domku ve Vysokém, kde jsme byli přítomni výrobě skleněných figurek. Jediného deštivého dne navštěvujeme též vlastivědné muzeum.

O našem státním svátku 8. května 2002 nám po večeři zpíval a koncertoval pan Pošepný spolu s místní lidovou vypravěčkou paní Slávkou Hubačkovou. Postarali se

nám o krásně prožitý večer, který byl pro každého z nás pohlažením na duši. Poslední večer jsme v Jablonci nad Jizerou zhlédli ochotnické divadelní představení - úsměvnou hru Petra Pýchy Republiku za koně a fotbal.

Veškeré náklady spojené s tímto seniorským rekondičním pobytem včetně dopravy jsme si hradili sami, přesto si to v zájmu svého zdraví a duševní pohody rádi zopakujeme.

Ladislav Svoboda, Praha

KČT

Pochod Krajem zapadlých vltenců

27. července 2002

Trasy 12, 25, 35 a 50 km absolvovalo 108 turistů, cyklotrasy 50 příznivců cykloturistiky. Ranní počasí nevěstilo nic pěkného, ale nepršelo a odpoledne svítilo sluníčko a bylo krásně. Pochod se vydařil, což dosvědčují zápisy v naší kronice pochodů. Potěšily nás zápisy o organizaci pochodu. Za rok na shledanou.

Turistický zájezd do podhůří Orlických hor

24. - 25. srpna 2002

1. den - odjezd autobusem v 6.00 hodin z Vysokého nad Jizerou, účast 38 turistů. Zastavili jsme v Častolovicích k prohlídce zámku. Upoutaly nás jeho krásné interiéry a skvělá květinová výzdoba. Dále jsme

zastavili u pevnosti Hanička. Po prohlídce jsme pokračovali pěšky údolím Divoké Orlice od Zemské brány přes Pastvinskou přehradu do Nekoře, což bylo 14 km. Ubytování jsme si zajistili v Letohradu.

2. den - ranní procházka městem Letohradem. Pak jsme pokračovali prohlídkou města Žamberka. Prošli jsme údolím Divoké Orlice z Bohousové přes hrad Litice do Potštejna. V Liticích jsme navštívili hrad, který je v krásném přírodním prostředí. Závěr se nám vydařil, stihli jsme prohlídku Kunětické hory, i když už bylo po uzavírací době. Měli jsme štěstí. Počasí nám přálo, nálada byla výborná, a tak máme opět nové zážitky z přírody.

Jiří Libal

Společenská kronika

Do třetice všeho dobrého

Už potřetí se mi dostalo neobyčejného zážitku. Byla jsem účastna zlaté svatby svých žáků. První byla paní Dáša Kvardová, další paní Alenka Vránová z Tříče a odtud byla i třetí zlatá nevěsta paní Boženka Šírová. Je to dost neobyčejný pocit vidět místo usedlých paní žákyňky ve školních lavicích.

Zlatá svatba manželů Šírových ze Tříče se konala ve Vysokém 2. 8.

2002. Netušila jsem, že mě tam čeká ještě další setkání s mými dávnými žáky. Byli to - životní kamarádka nevěsty paní Boženka Jandurová, rozená Nosálová, a ženichův bratr Josef. Pan Vlastimil Šír, zlatý ženich, byl jedním z 5 synů, z nichž nejmladší byl Pepík. Drobný, tichý, ale velice přemýšlivý a chytrý chlapec, vystudoval střední školu dopravní, po ukončení studia s výborným prospěchem byl posláno pro své schopnosti vyslán studovat do Moskvy vysokou školu dopravní. Po návratu pracoval na ministerstvu dopravy, později v diplomatických službách. Procestoval velkou část zeměkoule a návštěva Vietnamu se mu stala téměř osudnou a zdálo se, že ho nemoc zdolá, že je již odepsán. Ale horský kořínek zvítězil a pan Ing. Josef Šír, teď už šedovlasý, ale se stále bystrým pohledem, přijel na zlatou svatbu svého bratra. Měla jsem těch neobvyklých dojmů mnoho, ale nechme teď vyprávět dceru "zlatého" páru Věru.

Ludmila Hnyková

Poděkování rodičům

Se sourozenci jsme se dohodli, že rodičům poděkujeme tajnou svatbou v římskokatolickém kostele ve Vysokém. Tajemství spočívalo v tom, že to nikdo z rodiny nesměl napřed prozradit.

Chtěli jsme jim poděkovat za jejich lásku, podání pomocné ruky a za vše dobré, co nám do života dali. Také velké poděkování za naše děti, které

mají rádi a pro něž si přeji jen to nejlepší.

Rodiče neměli lehký život, oba pocházeli z nemajetných rodin, takže vše, co za svůj život vybudovali, je zásluhou jejich pracovitosti a neúnavné pile, kterou mají dosud. Postavili hezký dům, zkrášlují jeho okolí i nadále, a také udržují pozemky v okolí domu. Vychovali nás tři děti a také nám pomáhali při stavbě našich domů. I když měli rodiče neustále plné ruce práce, vysázeli ještě v roce 1954 les, který je krásně vzrostlý na pasece Prolom. Později se rozhodli vysadit další les - v blízkosti svého domu, s čímž jim v roce 1995 pomáhaly již naše rodiny. Rodiče se zapojovali také do místního kulturního dění - ochotnického divadla ve Tříči, kde hráli a zpívali. Maminka byla pozvána ochotnickým divadlem z Vysokého nad Jizerou, kde jí byla nabídnuta role panny Aleny v divadelní hře Na tý louce zelený. Tato role obnášela hodně zpívání.

Zkoušky byly vedené muzikantskou rodinou, panem Josefem Hejralem a jeho paní Marií. Maminka má velký dar zpěvu již od mládí, hezky zpívá dosud. Vždy zpívala nám i svým vnoučatům, nyní už zpívá pravoučkově. Aby rodiče neměli

ruce nečinně zložené v klín, rozhodli se za pomoci Památkového úřadu v Semilech postavit na své náklady sochu na pozemku u svého domu. Je to socha sv. Jana, která ležela po 60 let v jejich blízkosti. Tatínek zrekonstruoval základní desku a socha byla postavena v roce 1999.

Svatý Jan může pod korunou lípy po dlouhé době opět vzhlížet k horám. Ohlédneme-li se zpět na to, co vše rodiče svými silami dokázali za 50 let společného života, není toho málo. Ještě jednou jim za vše chceme i se svými rodinami moc poděkovat a popřát pevné zdraví. Přejeme si, aby tady ještě dlouho s námi žili.

Mám ale ještě něco na srdci. Přesvědčila jsem se, že dobří lidé na horách žili a žijí dál. Tajně jsme chtěli rodičům uspořádat obřad v kostele ve Vysokém, kde si rekli své ano 2. 8. 1952. Všechno jsem musela vyřizovat telefonicky, protože bydlím v Jablonci nad Nisou, kam jsem odešla za sportem v 17 letech a

trvale zůstala. Na koho jsem se obrátila, každý mi pomohl, a tak všem prostřednictvím Větrníku ještě jednou upřímně děkuji. Svatební hostina byla v restauraci Spořitelny, šlo se nás tam z celé velké rodiny celkem 25 a velice nás potěšila

delegace z MěÚ s panem starostou Matoušem, matrikářkou paní Havelkovou a šéfredaktorkou Větrníku paní učitelkou Hnykovou, díky které bude tato pro naši rodinu tak významná událost zaznamenána i v městském zpravodaji.

Věra Jahodová, rozená Šírová, dcera

Sňatek

26. 7. 2002 **Lucie Vošmíková** a **Václav Svědinec**, oba z Prahy

10. 8. 2002 **Karla Pohanková** a **Jaroslav Starosta**, oba z Prahy

24. 8. 2002 **Linda Vokounová** a **Jaroslav Růžička**, oba z Prahy

6. 9. 2002 **Šárka Malinová** a **Jan Kejnovský**, oba z Prahy

Hodně štěstí!

Narození

Dne 12. 8. 2002 se manželům Klaudivi a Bohdanu Blažkovým narodil syn **Ondřej**.

Dne 16. 8. 2002 se manželům Pavle a Jindřichu Šíkolovým narodil syn **Jindřich**.

Dne 29. 8. 2002 se manželům Radce a Leoši Rydvalovým narodil syn **Ondřej**.

Hodně zdraví a štěstí!

Zlatá svatba

Dne 2. srpna 2002 oslavili 50 let společného života manželé **Božena a Vlastimil Šírovi** z Tříče.

Do dalších let přejeme hodně zdraví a štěstí!

34

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Věra Vavřková 89 let
Marie Šaldová 88 let
Štefania Sajdllová 77 let
Jiřina Janoušková 76 let
Alžběta Poláková 72 let
Hana Strnádková 70 let
Blanka Lukášová 81 let
Věra Metelková 70 let
Josef Hejral 75 let
Libuše Pourová 81 let

Horní Tříč

František Haken 91 let
Marie Nigrinová 77 let

Sklenářice

Drahomír Kaván 76 let

Stará Ves

Božena Svatá 86 let
Karel Svatý 89 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

Dne 3. 8. 2002 zemřel pan Ing. Ivan Vaváček z Vysokého nad Jizerou ve věku 65 let.

Dne 31. 8. 2002 zemřela v Praze ve věku 76 let akademická malířka paní Věra Heřmanská-Menčíková, která dlouhá léta žila ve Vysokém nad Jizerou.

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Poděkování

Děkuji všem přátelům a známým za slova útěchy a květinové dary při rozloučení s naším drahým Ing. Ivanem Vaváčkem.

Jana Vaváčková s rodinou

35

Znáte své město?

Vysoké ve výstavbě

*Námět a foto
Ludmila Hnyková*

36

Vysoké v květu

37

Termín představení	Divadelní soubor	Představení	
		Carlo Goldoni	Sluha dvou pánů
pátek 11. října 19.30 hodin	Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou Milan Schjegal	Antonín Procházka	S tvoji dcerou ne
sobota 12. října 19.30 hodin	SAMU Štítina	David Freeman	Dovolená s rizikem
neděle 13. října 16.00 a 19.30 hodin	D.E.B.A.K.L. Bolandice	Pierre-Henri Cami	Cami(áda)
pondělí 14. října 11.00 hodin	Divadelní soubor Věčna Učít nad Orlicí	Jaromír Běhový	Otylka
pondělí 14. října 16.00 a 19.30 hodin	Dě Zlatá Hora	Drahoslav Vracovský	Dubová Zátka
úterý 15. října 9.00 a 11.00 hodin	DS TJ Sokol Lázně Toušeň	Jaroslav Vestý	Tři v tom
úterý 15. října 16.00 a 19.30 hodin	Divadelní spolek Havlíček Zákupy	Dagmar Landrová	Než zazvoní tetka smrtka
středa 16. října 11.00 hodin	Divadlo divadelní soubor Dělní Turnov	Georges Feydeau	Brouk v hlavě
středa 16. října 16.00 a 19.30 hodin	DS Kozlovice	Otařský	Pekelný mariáš
čtvrtek 17. října 9.00 a 11.00 hodin	DS Vojan Libice nad Cidličkou	Martin Drahovzal	Od La Platy k Fergussonu + Romeo Julie a tak dále
čtvrtek 17. října 19.30 hodin	MRSTA PRSTÁ Kouřim	Vlastimil Peška	absolventské představení
čtvrtek 17. října 22.00 hodin	Kurz praktické režie	koléktiv divadla	Po všem hovno, po včelách med
pátek 18. října 16.00 a 19.30 hodin	Olechoveské divadlo Otěchov u Brna	Ivana Bendová	Setkání s Kateřinou
sobota 19. října 13.00 a 16.00 hodin	Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves		

MĚSTO ROKYTNICE NAD JIZEROU

vypisuje výběrové řízení
na místo strážníka Městské policie Rokytnice nad Jizerou.

Požadavky:

- ☐ bezúhonnost
- ☐ minimálně středoškolské vzdělání s maturitou
- ☐ řidičský průkaz skupiny „B“
- ☐ samostatnost, spolehlivost, organizační a komunikační schopnosti,
- ☐ schopnost přizpůsobit se nepravdělné pracovní době

Pisemná nabídka musí obsahovat:

- ☐ životopis uchazeče
- ☐ výpis z trestního rejstříku, který nesmí být starší tří měsíců
- ☐ čestné prohlášení uchazeče, že nebyl za uplynulých 5 let sankcionován za přešůpek nebo jiný správní delikt

Bez výše uvedených náležitostí nebude nabídka do výběrového řízení zařazena!

- Pisemnou nabídku zaslejte na adresu Městský úřad, Horní Rokytnice 197, 512 44 Rokytnice nad Jizerou, dále ji můžete podat přímo na MěÚ – č. dveří 15, a to nejpozději **do 30. září 2002.**
- Proškolení strážníka bude zajištěno po dohodě s Městským úřadem.
- O výsledku výběrového řízení budou písemně vyrozuměni všichni uchazeči.
- Vyhodnocením výběrového řízení byla pověřena Rada města Rokytnice nad Jizerou.
- Se svými dotazy se můžete obracet buď na tel. 549319 nebo 549311.

V Rokytnici nad Jizerou dne 12. srpna 2002.

Stanislav Sedý
starosta města

MĚSTO ROKYTNICE N. JIZ.
512 44 Rokytnice n. Jiz. 197
Tel. 0432 / 512 716
IČO: 278097 - DIČ: CZ0278097

Ušetřete za svá středoškolská studia 10.000 Kč ročně

Společnost **EMBA Paseky nad Jizerou** přichází s atraktivní nabídkou pro budoucí studenty středních odborných škol. Nabízíme neúčetlovou dotaci ve výši **10.000 Kč ročně** po celou dobu studia všem z Vás, kteří se rozhodnete pro odborné studium následujících oborů:

**papírenská výroba
obalová technika
obalový design a grafika**

Po skončení studia Vám přednostně nabídneme atraktivní zaměstnání v perspektivní společnosti.

CHCETE VĚDĚT VÍCE? NEVÁHEJTE NÁS KONTAKTOVAT!

Se svými dotazy se obraťte na tel.: 481 553 117 nebo e-mail: michalko@emba.cz

Kontakty na některé školy, které nabízejí uvedené obory:

Střední odborná škola obalové techniky Kosteční 134, 411 08 Stěp	0411/813 705	odborna@skolasteti.cz	www.skolasteti.cz
Soukromá střední podnikatelská škola U Křížovky 262, 280 02 Kolín IV	0321/260 60	ghvolka@spos.cz	www.kolin.cz/spos
Gymnázium a střední odborná škola* nám. Obrádců míru 309, 543 71 Hostinné	0438/ 441 442	gymplhos@bbs-skagent.cz	

* obor obalová technika - dotace 10.000 Kč ročně

PRODEJNA MOBILNÍCH TELEFONŮ

**INFOSERVIS - FREMR
HARRACHOV**

**NABÍZÍ :
ODBLOKOVÁNÍ VAŠEHO MOBILU !**

DÁLE NABÍZÍME :

- **MOBILNÍ TELEFONY** (Eurotel, Paegas)
- **POZÁRUČNÍ OPRAVY**
- **GO a TWIST SADY** (Příznivé ceny)
- **DOBÍJECÍ KUPONY** (Eurotel, Paegas, Oskar)
- **VEŠKERÉ MOBILNÍ PŘÍSLUŠENSTVÍ**
- **NAHRÁNÍ ČESTINY** (podle telefonu)
- **BAZAROVÝ PRODEJ** (NOVINKA !!)
- **VÝKUP NEFUNKČNÍCH PŘÍSTROJŮ**

Kde nás najdete ? V Harrachově za lékárnou odbočíte vpravo, směrem k sedačkové lanovce (před pekárnou).

Kontaktní telefon : Tel.+fax: 529 653, mobil : 0602/42 77 67

E-mail : fremr@hr.bon.cz nebo : penzionfremr@quick.cz

Na Vaší návštěvu se těší majitel: Vratislav Fremr, Harrachov 478

Otevřeno : 9,00 – 12,00 13,00 – 17,00

Radiotelevizní servis

Martin Holuška

Vám nabízí tyto služby:

- záruční opravy TV, audio, sat značek Samsung, LCE, Tesla, Daewoo, OVP
- pozáruční opravy všech značek
- opravy dálkových ovladačů (popř. zajištění nového)
- montáže "českého zvuku" do televizorů
- odvoz televizoru na opravu po domluvě (možno i zpět).

Všechny opravy se provádějí dílensky za použití speciálních přístrojů a nových originálních dílů.

Ceny nejsou stanoveny hodinovou sazbou.

Těšíme se na Vaši návštěvu v Domě služeb v Harrachově, sídliště Naplaveniny.

Otevřeno Po - Pá 10.00 - 17.00

tel. 606/54 74 63 (10.00 - 20.00 hodin)
481/52 92 49 (po 18. hodině)

Vysoké nad Jizerou dříve.

